

Fortvilelse og forvirring, men ikke forvitring

Taler

Eskil Pedersen

Dato

22 juli 2012

Sted

Oslo Domkirke

Omstendigheter

Minnegudstjeneste

1 Deres majesteter.

Kjære alle etterlatte, pårørende og berørte.

Kjære venner.

5 Det er bare ett år siden, men det føles så lenge. Det er ett helt år siden, men det føles så kort.

22. juli i fjor eksploderte bomben som startet marerittet. Åtte personer ble drept. De var uerstattelige familiemedlemmer, venner og kollegaer.

10

Mye har handlet om Utøya, og om AUF. Ikke like mye om de åtte menneskene som ble revet bort i hjertet av Oslo. Noen av dem var byråkrater. De som så ofte omtales som ansiktsløse, fikk et ansikt. Ansikter vi så inderlig skulle ønske vi ble kjent med på en annen måte. De var demokratiets tannhjul og gjorde en

15

uvurderlig innsats for landet vårt.

Alle som døde i regjeringskvartalet døde så altfor tidlig.

I dag tenker vi på dem med sorg, men også med stolthet over det de fikk gjort.

20

Samtidig som bomben eksploderte i Oslo, var 600 AUF-ere samlet til sommerleir på Utøya. Engasjerte. Smilende. Våte av regn. Glade og forventningsfulle.

25

I dag er det 69 som mangler. For et år siden var dere jo der. Rett ved siden av oss. Dere klemte oss. Lo med oss. Nå er dere borte. I dag minnes vi alt det gode dere var, alt det gode dere sto for. Dere skal vite at vi savner dere. Og at vi alltid vil

huske dere.

30

I dag er også en dag for å takke.

Takk statsminister og det politiske Norge, for at dere brakte oss sammen.

35 Deres majesteter, gjennom tårer og klemmer har dere vist vei for hele landets medfølelse.

Takk til kirken og andre trossamfunn der mange har funnet ro og trøst.

40 Takk til menneskene i nødetatene.

Til lokalsamfunnet rundt Utøya. Til båtfolket som ble alt for oss.

Til alle som har vist omsorg.

45

Kjære venner.

Da åpne, trygge Norge ble satt på prøve, sto vi opp for landet vårt.

50 Vi har vært gjennom fortvilelse og forvirring, men ikke forvitring.

Gjerningsmannen valgte sine dødelige våpen og frarøvet mange deres framtid. Folket valgte andre våpen. Ordene, rettsstaten og demokratiet. Det siste året har vist oss hva som er sterkest.

55

Vi må fortsatt ta vare på alt vi tror på. For vår egen del, men også for å hedre de som måtte bøte med sine liv.

I dag skal vi savne og minnes.

60

I morgen starter en ny dag. Vi må framover. Ikke uten sorg. Ikke uten smerte.

Men vi skal klare det sammen.

65

Kilde
www.nordlys.no

Emner

22. juli, Minnetale, Terrorisme

70

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/fortvilelse-og-forvirring-men-ikke-forvitring>

75

80

85

90

95

100

105